

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (kilencedik tanács)

2019. február 14.*

„Európai uniós védjegy – Egy szívet ábrázoló európai uniós ábrás védjegy bejelentése – Feltétlen kizárók – Megkülönböztető képesség hiánya – Az (EU) 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja”

A T-123/18. sz. ügyben,

a **Bayer Intellectual Property GmbH** (székhelye: Monheim am Rhein [Németország], képviselik: V. von Bomhard és J. Fuhrmann ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)** (képviselek: A. Graul, S. Hanne és D. Walicka, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

az EUIPO első fellebbezési tanácsának egy szívet ábrázoló ábrás megjelölés európai uniós védjegyként történő lajstromozása iránti kérelemmel kapcsolatban 2017. december 7-én hozott határozata (R 145/2017-1. sz. ügy) ellen benyújtott keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (kilencedik tanács),

tagjai: S. Gervasoni elnök, K. Kowalik-Bańczyk (előadó) és C. Mac Eochaidh bírák,

hivatalvezető: E. Coulon,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2018. február 27-én benyújtott keresetlevélre,

tekintettel az EUIPO-nak a Törvényszék Hivatalához 2018. május 15-én benyújtott válaszbeadványára,

tekintettel arra, hogy a felperes és az alperes az eljárás írásbeli szakaszának befejezéséről való értesítést követő háromhetes határidőn belül nem kérte tárgyalás tartását, és mivel ennek nyomán a Törvényszék – eljárási szabályzata 106. cikkének (3) bekezdése alapján – úgy határozott, hogy a keresetről az eljárás szóbeli szakaszának mellőzésével határoz,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: német.

Ítéletet

A jogvita előzményei

- 1 2016. július 27-én a felperes, a Bayer Intellectual Property GmbH, az európai uniós védjegyről szóló, 2009. február 26-i, később módosított 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009. L 78., 1. o.) [helyébe lépett az európai uniós védjegyről szóló, 2017. június 14-i (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2017. L 154., 1. o.)] alapján európai uniós védjegybejelentést nyújtott be az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatalához (EUIPO).
- 2 A lajstromoztatni kívánt védjegy az alábbi ábrás megjelölés volt:

- 3 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 42. és 44. osztályba tartozó szolgáltatások tekintetében tették, az egyes osztályoknak megfelelő alábbi leírással:
 - 42. osztály: „Szív- és érrendszeri megbetegedésekkel kapcsolatos tudományos vizsgálatok/tanulmányok”;
 - 44. osztály: „Szív- és érrendszeri megbetegedésekkel kapcsolatos orvosi szolgáltatások”.
- 4 2016. november 24-i határozatával a védjegyelbíráló – a 207/2009 rendelet 7. cikk (1) bekezdésének b) pontja [jelenleg a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja] alapján – elutasította a védjegybejelentést a fenti 3. pontban említett szolgáltatások tekintetében.
- 5 2017. január 20-án a felperes – a 207/2009 rendelet 58–64. pontja (jelenleg a 2017/1001 rendelet 66–71. cikke) alapján – fellebbezést nyújtott be az EUIPO-hoz a védjegyelbíráló határozata ellen.
- 6 2017. december 7-i határozatával (a továbbiakban: a megtámadott határozat) az EUIPO első fellebbezési tanácsa – a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján, azzal az indokkal, hogy a bejelentett védjegyet az érintett közönség úgy fogja fel, mint egy szív ábrázolását, és ennek következtében mint arra való utalást, hogy a szóban forgó szolgáltatások a kardiológia területére tartoznak – elutasította a felperes által benyújtott fellebbezést.

A felek kérelmei

- 7 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:
 - helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;

- változtassa meg a megtámadott határozatot akként, hogy helyt ad a védjegybíró határozata ellen benyújtott fellebbezésnek;
 - az EUIPO-t kötelezze a költségek viselésére.
- 8 Az EUIPO azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet;
 - a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

- 9 Keresetének alátámasztásaként a felperes lényegében két jogalapra hivatkozik, amelyek közül az első a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére, a másodikat pedig az egyenlő bánásmód elvének és a megfelelő ügyintézés elvének megsértésére alapítja.

A 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére alapított, első jogalapról

- 10 Első jogalapjának alátámasztásaként a felperes valójában két kifogást vet fel. Első kifogásával a felperes arra hivatkozik, hogy a fellebbezési tanács az elemzése során nem vette figyelembe az érintett közönség figyelmének magas szintjét. Második kifogásával a felperes azt rója fel a fellebbezési tanácsnak, hogy az úgy tekintette, mintha a bejelentett védjegy egyáltalán nem rendelkezne megkülönböztető képességgel.
- 11 Az EUIPO vitatja a felperes érveit.

Előzetes észrevételek

- 12 A 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében a megjelölés nem részesülhet védjegyjogban, ha nem alkalmas a megkülönböztetésre. Ugyanezen rendelet 7. cikkének (2) bekezdése kimondja, hogy a rendelet 7. cikkének (1) bekezdését akkor is alkalmazni kell, ha a lajstromozást kizáró okok csak az Európai Unió egy részében állnak fenn.
- 13 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint valamely védjegynek a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett megkülönböztető képessége azt jelenti, hogy a védjegy lehetővé teszi a védjegybejelentésben szereplő árunak vagy szolgáltatásnak egy adott vállalkozástól származóként történő azonosítását, és így ennek az árunak vagy szolgáltatásnak más vállalkozások áruitól és szolgáltatásaitól való megkülönböztetését (lásd: 2012. július 12-i Smart Technologies kontra OHIM ítélet, C-311/11 P, EU:C:2012:460, 23. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 14 Valamely védjegy megkülönböztető képességét egyrészt a védjegybejelentésben szereplő árukra vagy szolgáltatásokra tekintettel, másrészt az érintett közönség észlelésére tekintettel kell értékelni, amely közönség ezen áruk vagy szolgáltatások átlagos fogyasztóiból áll (lásd: 2012. július 12-i Smart Technologies kontra OHIM ítélet, C-311/11 P, EU:C:2012:460, 24. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 15 E megfontolásokra figyelemmel kell megvizsgálni, egymás után, a felperes által az első jogalap alátámasztásaként hivatkozott két kifogást.

Az arra alapított első kifogásról, hogy a fellebbezési tanács nem vette figyelembe az érintett közönség figyelmének magas szintjét

- 16 Első kifogásával a felperes azt állítja, hogy bár a fellebbezési tanács helyesen mutatott rá arra, hogy az érintett közönség figyelmének szintje magas, e figyelmi szintet a bejelentett védjegy megkülönböztető képességének értékelésénél nem vette figyelembe.
- 17 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a védjegynek lehetővé kell tennie az érintett közönség számára azt, hogy e közönség az azzal jelölt árukat meg tudja különböztetni a más vállalkozásoktól származó áruktól, még hozzá anélkül, hogy erre különösebb figyelmet kellene fordítania (lásd ebben az értelemben: 2004. október 7-i Mag Instrument kontra OHIM ítélet, C-136/02 P, EU:C:2004:592, 32. pont), így a védjegyek lajstromozásához szükséges megkülönböztetésre való alkalmasság küszöbe nem függhet az említett közönség figyelmi szintjétől (lásd ebben az értelemben, analógia útján: 2012. július 12-i Smart Technologies kontra OHIM ítélet, C-311/11 P, EU:C:2012:460, 48–50. pont).
- 18 Egyébként azt, hogy az érintett közönség figyelmi szintjének nincs jelentősége a bejelentett védjegy megkülönböztető képességének értékelése szempontjából, az a tény is megerősíti, hogy a felperes a keresetlevelében nem pontosítja, hogy a fellebbezési tanácsnak milyen következtetéseket kellett volna levonnia az érintett közönség magas figyelmi szintjéből.
- 19 Következésképpen, az első jogalap részét képező első kifogást, mint hatástalant, ki kell zárni a vizsgálatból.

A bejelentett védjegy megkülönböztető képességének hiányára alapított, második kifogásról

- 20 Második kifogásával a felperes azt állítja, hogy a fellebbezési tanács tévesen vélte úgy, hogy a bejelentett védjegy egyáltalán nem rendelkezett megkülönböztető képességgel. Közelebbről, a felperes arra hivatkozik, hogy az érintett közönség a bejelentett védjegyet nem úgy fogja fel, mint egy szív ábrázolását, hanem mint a „vericiguat” szó „v” betűjének ábrázolását. Hozzáteszi, hogy még ha feltételezzük is, hogy a vitatott védjegyet egy szív ábrázolásaként fogják fel, a fellebbezési tanács mindenesetre figyelmen kívül hagyta annak szokatlan jellegét, különös tekintettel a szóban forgó szolgáltatások ágazatában érvényesülő szokásokra.
- 21 Először is megjegyzendő, hogy a felperes nem vitatja az érintett közönség fellebbezési tanács általi meghatározását, amely szerint a bejelentett védjegy megkülönböztető képességének észlelését illetően érintett közönség főként az Unió szív-és érrendszeri megbetegedések területére szakosodott szakmai közösségéből áll.
- 22 Másodszor megjegyzendő, hogy a szóban forgó szolgáltatások a szív- és érrendszeri megbetegedésekkel állnak kapcsolatban.
- 23 Ezt követően hangsúlyozni kell, hogy ellentétben a felperes állításaival, a bejelentett védjegyet valószínűleg nem úgy fogják felfogni, mint a „vericiguat” szó „v” betűjének ábrázolását. A bejelentett védjegy fekete színű eleméből álló megjelölés két szárának befelé kanyarodó formája ugyanis egyrészt eltér a „v” betű szokásos ábrázolásától, másrészt azt inkább egy szív ábrázolásához teszi hasonlónvá. E körülményekre tekintettel, figyelembe véve azt a tényt, hogy a szóban forgó szolgáltatások a szívvel kapcsolatosak, azt kell megállapítani, hogy a bejelentett védjegyet az érintett közönség egy szív ábrázolásaként fogja majd fel, még akkor is, ha netán megállapításra kerül, hogy e közönség ismeri a „vericiguat” nevű hatóanyagot.
- 24 Következésképpen, a fellebbezési tanácshoz hasonlóan azt kell megállapítani, hogy az érintett közönség a bejelentett védjegyet úgy fogja majd fel, mint a szívvel kapcsolatos érintett szolgáltatások jelölését, még akkor is, ha e védjegy nem egy fiziológiai értelemben vett szívet ábrázol.

- 25 Ebből következik, hogy a fellebbezési tanács helyesen vélte úgy, hogy a bejelentett védjegy nem volt alkalmas a szóban forgó szolgáltatások kereskedelmi származásának jelölésére, és ennek következtében a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében véve nem volt megkülönböztetésre alkalmas.
- 26 E következtetést nem dönthetik meg a felperes által előadott érvek.
- 27 Először is, a fellebbezési tanácsnak nem lehet felróni azt, hogy nem a keresetlevél 20. pontjában szereplő azon ítélkezési gyakorlatra alapította a döntését, amely szerint az olyan védjegy, amely jelentős mértékben eltér az ágazatban alkalmazott normáktól vagy szokásoktól, megkülönböztetésre alkalmas lehet, amint azt a 2016. december 15-i Novartis kontra EUIPO (Egy szürke görbe és egy zöld görbe ábrája) ítélet (T-678/15 és T-679/15, nem tették közzé, EU:T:2016:749, 23. és 24. pont) is kifejti. Ugyanis, ezen ítélkezési gyakorlat arra az esetre vonatkozik, amikor a bejelentett védjegy az általa jelölt áru külső megjelenéséből álló térbeli védjegy vagy az említett áru síkbeli ábrázolásából álló ábrás védjegy. Márpedig a jelen esetben azt kell megállapítani, hogy mivel a szolgáltatások, mint ilyenek, nem kézzelfogható dolgok, a bejelentett védjegy nem állhat a szóban forgó szolgáltatások külső megjelenéséből vagy azok síkbeli ábrázolásából.
- 28 Továbbá hangsúlyozni kell, hogy a bejelentett védjegy által ábrázolt szív stilizált jellege önmagában semmi esetre sem ruházhatja fel e védjegyet a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett megkülönböztető képességgel.
- 29 E tekintetben a felperes lényegében arra hivatkozik, hogy a bejelentett védjegy által ábrázolt szív stilizált jellege először is annak köszönhető, hogy e szív körvonalának bal alsó része vastagabb, másodszor annak, hogy e szív kevésbé tűnik szimmetrikusnak azon 306 (másik) szív ábrázolásához képest, amelyekre ő a fellebbezési tanács előtti eljárásban hivatkozott, harmadszor pedig annak, hogy az említett szív bal felső része nem lefelé néz.
- 30 Mindenesetre azt kell megállapítani, hogy e jellemzők nem alkalmasak olyan üzenet közvetítésére, amely megmaradna az érintett közönség emlékezetében, és így a bejelentett védjegy mindössze azt jelzi az érintett közönség számára, hogy a szóban forgó szolgáltatások a szívvel kapcsolatosak. Következésképpen, amint az a fenti 24. és 25. pontból kiderül, azt kell megállapítani, hogy a bejelentett védjegy az általa ábrázolt szív stilizált jellege ellenére sem alkalmas a szóban forgó szolgáltatások kereskedelmi származásának jelölésére.
- 31 Egyébként el kell vetni a felperes azon érvét is, miszerint a nem stilizált szívábrázolásoktól eltérően, a bejelentett védjegy által ábrázolt szív épp amiatt rendelkezik megkülönböztető képességgel, hogy nem fogható fel a „gyógyulás” fogalmára való utalásként. E kijelentés ugyanis, amely egyébként nincs alátámasztva, nem alkalmas azon tény cáfolására, hogy a bejelentett védjegy mindössze azt jelöli az érintett közönség számára, hogy az azzal jelölt szolgáltatások a szívvel kapcsolatosak.
- 32 Ennélfogva, a fentiekből eredően, az első jogalap részét képező második kifogás nem megalapozott. Ebből következik, hogy e kifogást el kell vetni, és ennek következtében az első jogalapot teljes egészében el kell utasítani.

Az egyenlő bánásmód elvének és a megfelelő ügyintézés elvének megsértésére alapított, második jogalapról

- 33 Második jogalapjával a felperes lényegében arra hivatkozik, hogy az EUIPO megsértette az egyenlő bánásmód elvét és a megfelelő ügyintézés elvét azzal, hogy elutasította a bejelentett védjegy lajstromozás iránti kérelmét, miközben korábban már engedélyezte egy – az 5. osztályba tartozó gyógyszerészeti készítményeket jelölő – ezzel azonos védjegy lajstromozását.

- 34 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EUIPO a hatáskörét az uniós jog általános jogelveivel összhangban köteles gyakorolni. Noha az egyenlő bánásmód és a megfelelő ügyintézés elvére tekintettel az EUIPO köteles figyelembe venni a hasonló kérelmekre vonatkozóan korábban hozott határozatokat, és különösen figyelmesen kell megvizsgálnia azt a kérdést, hogy ugyanúgy kell-e határoznia, mint korábban, ezen elvek alkalmazását össze kell egyeztetnie a jogszerűség elvének tiszteletben tartásával. Végeredményben a jogbiztonságon és közelebbről a megfelelő ügyintézésen alapuló indokok miatt, a védjegyek indokolatlan lajstromozásának, illetve törlésének megakadályozása érdekében minden védjegybejelentés vizsgálatának szigorúnak és teljes körűnek kell lennie. Ezt a vizsgálatot tehát minden egyes konkrét esetben el kell végezni. Ugyanis valamely megjelölés védjegyként való lajstromozása az adott eset ténybeli körülményei alapján alkalmazandó olyan sajátos szempontoktól függ, amelyek annak ellenőrzésére szolgálnak, hogy a szóban forgó megjelölésre nem vonatkozik-e valamely kizáró ok (lásd ebben az értelemben: 2011. március 10-i Agencja Wydawnicza Technopol kontra OHIM ítélet, C-51/10 P, EU:C:2011:139, 73–77. pont; 2016. május 26-i Hewlett Packard Development Company kontra EUIPO végzés, C-77/16 P, nem tették közzé, EU:C:2016:373, 4. pont).
- 35 Ezen elvekből egyrészt az következik, hogy a fellebbezési tanácsoknak – amennyiben úgy döntenek, hogy a hozzájuk benyújtott hasonló kérelmek tárgyában hozott korábbi határozatokban elfogadottól eltérő értékelést fogadnak el – részletesen meg kell indokolniuk az említett korábbi határozatoktól való ezen eltérést (lásd ebben az értelemben: 2018. június 28-i EUIPO kontra Puma ítélet, C-564/16 P, EU:C:2018:509, 66. pont). Ugyanakkor, a korábbi határozatoktól való eltérésre vonatkozó ezen indokolási kötelezettségnek kisebb a jelentősége azon vizsgálatot illetően, amely szigorúan a bejelentett védjegytől függ, mint azon ténybeli jellegű megállapításokat illetően, amelyek nem függenek ugyanezen védjegytől (lásd ebben az értelemben: 2018. június 28-i EUIPO kontra Puma ítélet, C-564/16 P, EU:C:2018:509, 77. és 81. pont).
- 36 Másrészt, szintén a fenti 34. pontban idézett ítélkezési gyakorlatból következik, hogy a fellebbezési tanácsoknak a megjelölések európai uniós védjegyként történő lajstromozására vonatkozó, a 2017/1001 rendelet alapján hozott határozatai nem diszkrecionális jogkörben, hanem mérlegelést nem engedő hatáskörben hozott határozatok, olyannyira, hogy ugyanezen fellebbezési tanácsok határozatainak jogszerűségét kizárólag az uniós bíróság által értelmezett e rendelet alapján kell értékelni (lásd: 2018. szeptember 6-i Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise kontra EUIPO ítélet, C-488/16 P, EU:C:2018:673, 72. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Következésképpen a fellebbezési tanácsokat nem kötik az EUIPO korábbi határozatai.
- 37 A jelen esetben egyrészt hangsúlyozni kell, hogy a bejelentett védjegy megkülönböztető képességének vizsgálata szigorúan e védjegytől függ, és nem a felperes által hivatkozott ténybeli jellegű megállapításoktól. Így tehát a fellebbezési tanács megelégedhetett annak jelzésével is, hogy a felperes nem hivatkozhat érvényesen az EUIPO korábbi határozataira annak érdekében, hogy megdöntse azt a következtetést, hogy a bejelentett védjegy lajstromozása a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontján alapuló kizáró okba ütközik. Egyébként nem vitatható, hogy a fellebbezési tanács ennek ellenére részletesen megindokolta, hogy miért tért el a felperes által hivatkozott korábbi határozatban elfogadott megoldástól. A fellebbezési tanács ugyanis lényegét tekintve kiemelte, hogy a korábbi határozat tárgyát képező áruk nem kifejezetten a kardiológia területére tartoztak, és így ezen áruk – a jelen eljárás tárgyát képező szolgáltatásoktól eltérően – nem álltak „közvetlen és azonnal felismerhető kapcsolatban az emberi szívvel”.
- 38 Másrészt, a felperes nem vitathatja ezen indokolás megalapozottságát anélkül, hogy ne vonná kétségbe azt, hogy a bejelentett védjegy lajstromozásának megtagadása megalapozott volt. Márpedig megjegyzendő, hogy amint az a fenti 21–32. pontból kiderül, a fellebbezési tanács helyesen állapította meg azt, hogy a bejelentett védjegy lajstromozása a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontján alapuló kizáró okba ütközött.

- 39 Következésképpen, a fentiekből eredően, a második jogalapot mint megalapozatlant, a keresetet pedig teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

- 40 A Törvényszék eljárási szabályzata 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A felperest, mivel pervesztes lett, az EUIPO kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (kilencedik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.

2) A Törvényszék a Bayer Intellectual Property GmbH-t kötelezi a költségek viselésére.

Gervasoni

Kowalik-Bańczyk

Mac Eochaidh

Kihirdetve Luxembourgban, a 2019. február 14-i nyilvános ülésen.

Aláírások